

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: **Kfv.II.38.080/2021/2.**

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Dr. Takács Ügyvédi Iroda

jogi képviselő1 ügyvéd

cím2

Az alperes: Nógrád Megyei Kormányhivatal

cím3

Az alperes képviselője: Dr.Sz.É. osztályvezető

A per tárgya: szociális ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék

33.K.702.105/2020/36. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes részére a 2010. december 7. napján kelt XI/S-44326-1/2010. számú határozat alapján 2010. december 6. napjától kezdődően foglalkoztatást helyettesítő támogatás folyósítására került sor.

[2] A foglalkoztatást helyettesítő támogatásra való jogosultság 2018. évben esedékes éves felülvizsgálatára irányuló eljárást a Budapest Fővárosi Kormányhivatala BP/502/2338/2/2007. számú végzése alapján a Budapest Főváros Kormányhivatalának XXI. kerületi Hivatala (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) folytatta le, aki az eljárás 2018. július 9. napján történő megindításáról a felperest írásban értesítette.

[3] Az elsőfokú hatóság – a felperes aktív korúak ellátására való jogosultságát megszüntető – döntésével szemben a felperes fellebbezéssel élt. A fellebbezés elbírálására az Emberi Erőforrások Minisztériumának Szociális Ügyekért Felelős Helyettes Államtitkára 2019. február 1. napján kelt 3233-1/2019/TFRF számú végzésében a Pest Megyei Kormányhivatal helyett az alperest jelölte ki.

[4] Az alperes 2019. április 4. napján kelt NO/SZGYO/00147-4/2019. számú határozatával az elsőfokú határozat indokolását részben és a foglalkoztatást helyettesítő támogatás folyósítása megszüntetésének időpontja tekintetében megváltoztatva, az ellátás folyósítását 2018. július 31. napjával szüntette meg. Indokolásában hivatkozott a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 4. § (1)-(1a) bekezdésében, 10. § (6) bekezdésében, 25. §-ában, 33. §-ában, 35-36. §-aiban, a pénzbeli és természetbeli szociális ellátások igénylésének és megállapításának, valamint

folyósításának részletes szabályairól szóló 63/2006. (II. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Pr.) 3. §-ában és a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) az ingatlan árverésen kívüli értékesítésére vonatkozó rendelkezéseiben foglaltakra.

[5] A felperes keresetében elsődlegesen a másodfokú határozat megváltoztatását és az aktív korúak ellátására való jogosultsága további időszakra való fennállásának megállapítását, másodlagosan a másodfokú határozat elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését és az eljárás hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[6] A törvényszék ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes a határozatát a tényállás teljes körű tisztázását követően hozta meg, és jogszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes esetén az aktív korúak ellátása továbbfolyósításának négy feltétele közül az jövedelmi, az együttműködési és a 30 napos foglalkoztatási kötelezettség teljesítésére vonatkozó feltételek fennálltak, de miután a perbeli időszakban jogilag hasznosítható vagyonnal rendelkezett, e feltétel hiányában az ellátást meg kellett szüntetni.

A felülvizsgálati kérelem

[7] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen az ítélet megváltoztatásával az alperes határozatának elsőfokú határozatra kiterjedő megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. A befogadás okaként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjában foglaltakra hivatkozott, mert álláspontja szerint az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata, az alapvető eljárási jogai valószínűsíthető sérelme, valamint az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabálysértés miatt indokolt.

[8] Állította, hogy a közigazgatási eljárás során az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 1. §-a, 5. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a) pontja, 22. §-a, 23. § (5) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, 76. §-a, 119. § (1)-(6) bekezdései, az eljárási törvény preambulumból következő, a kiszámíthatóság és előreláthatóság követelménye, továbbá ezeken keresztül az Alaptörvény 2. cikkéből levezethető jogbiztonság követelménye a bíróság eljárás során pedig a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdése, valamint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és a 28. cikke sérült, továbbá az Szt. 25. § (1) bekezdést, 34. § (2) bekezdést a hatóság és a bíróság egyaránt tévesen értelmezte.

[9] Álláspontja szerint a bíróság jogsértően értékelte az alperes eljárását és az irányadó jogszabályi rendelkezéseket, mivel a hatóságnak a jogszabályi rendelkezések alapján nem az ellátás jogosultsági, hanem megszüntetési feltételeiből kellett kiindulnia, és e körben annak volt jelentősége, hogy a korábbi jogosultsági időszakhoz képest a megállapított körülményekben utóbb történt-e változás. A hatóság a döntését a jogszabályi mértéket meghaladó vagyon meglétére és annak hasznosíthatóságára alapította, ugyanakkor tény, hogy hasznosíthatóság kérdésében egy éven belül változás nem következett be, mivel a tulajdonában álló dombóvári ingatlanra vonatkozó haszonélvezeti jog jogosultja már 2013. évben elhalálozott.

[10] Hangsúlyozta, hogy a bíróság által felhívott eseti döntés még az Szt. módosítását megelőzően hatályos jogszabályi rendelkezések alapján született, ezért az nem irányadó, ugyanakkor az alperes eljárása ellentétes az Alapvető Jogok Biztosának AJB-983/2020. számon közzétett jelentésével. Kiemelte, hogy az érintett ingatlanvagyon értékesítésének lehetősége nem állt fenn, a hatóság az erre vonatkozó tényeket jogszerűtlenül állapította meg, és ezért azt a bíróság tévesen értékelte. Megjegyezte, hogy az ítélet nem tartalmazza az ellátás megszüntetésére vonatkozó konkrét jogszabályi rendelkezést, és az indokolásból hiányzik a közigazgatási eljárás törvényességének értékelése is, amelyre figyelemmel az a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglalt követelményeknek nem felel meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet és megállapította, hogy jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[12] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[13] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, annak fennállását bizonyítani azonban, továbbá – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont szerinti ok kivételével – indokolni nem kell.

[14] A felperes a felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozással kérte. Azzal érvelt, hogy a felülvizsgálat időpontjához képest egy éven belül érdemi változás nem következett be, mert az ingatlanát terhelő haszonélvezeti jog már 2013. évben, a haszonélvezeti jog jogosultja elhalálozásával megszűnt, az ingatlanra bejegyzett végrehajtási jog miatt az ingatlan pedig nem hasznosítható. Ezért az ellátása nem szüntethető meg, a hatóság köteles azt továbbfolyósítani, melyre vonatkozó körülményeket és

a jogszabályi rendelkezéseket az eljáró bíróságok tévesen értékelték. Vitatta továbbá a bíróság irányadó jogszabályi rendelkezésekre vonatkozó értelmezését is.

[15] A Kúria megállapította, hogy az eljáró bíróság ítéletében a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a Pp. 279. § (1) bekezdése szerinti tényállást teljes körűen feltárta, jogi álláspontját pedig az ítélete indokolásában a Kp. 84. § (2) bekezdés, illetőleg a Pp. 346. § (5) bekezdése szerint részletesen megindokolta. A felperes tényállással összefüggő érvelése téves, mert iratellenesen hivatkozott arra, hogy a bíróság döntése az ügy érdemi eldöntése szempontjából releváns tényállást, illetőleg az irányadó jogszabályi rendelkezéseket nem tartalmazza.

[16] A Kúria hangsúlyozza, hogy az ad) alponthoz kapcsolódó befogadási ok esetén részletes indokolást kell előterjeszteni, amelyből megállapítható, illetve vélelmezhető olyan, az ügy érdemére kiható jogszabálysértés, amely alapján a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, illetőleg az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés azonosítható. A jogszabályok felperes által állított helytelen értelmezése nem tekinthető a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont körébe eső eljárási szabálysértésnek.

[17] A Kúria egyebekben megvizsgálta a Kp. rendelkezése szerinti további – felperes által meg nem jelölt – befogadási okokat, amely alapján megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében előadottak a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének szükségességét nem vetették fel, a felperes számára korábban folyósított ellátás megszüntetésével összefüggésben a felvetett jogkérdés különleges súlya vagy társadalmi jelentősége szintén nem merült fel.

[18] Az ügyben nem merült fel továbbá az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége, illetőleg a felperes nem hivatkozott a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre sem, ezért ezt – a Kp. 117. § (4) bekezdés második mondatára figyelemmel – érdemben nem is kellett vizsgálnia.

[19] A fentiek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül megtagadta.

[20] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján a felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2021. december 8.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső s.k. bíró